

ניקמת הקברניט

את היצירה הזאת חיבר דב מרגלית (משמאל) כדי להביע את דעתו על אשתו

איך להרוס חיי נישואין

או איך לעשות את כל הטעויות האפשריות

מדרן שימושי בשני פרקים לאשה המשועממת, שלדעתה תפקיד עקרת-הבית קטן עליה (וכל דימוין לאנשים חיים אינו מיקרי)

פרק א': איך לגרום לבעל-נעורייך לעזוב את ביתכם המשותף:
● אחרי שהבאת לעולם צאצאים, והגדולים שבהם עזבו כבר את הבית, כך שנתרת עם הקטנים - הפשי לך תעסוקה. בתחילה - לשעות-היום.

● הפקיד, לכן. את חינוך וגידול הקטנים בידי העוזרת. כדי שיהיה לעוזרת זמן לכך - שחררי אותה מחובת הבישול והניקיון: הביאי אוכל מוכן ממיסעדות וקני לה מכות-כביסה, מכות-יבוש-כביסה ומכונה-להדחת-כלים.

● הרחיבי בהדרגה את תעסוקתך גם לשעות-הלילה. בצורה זאת: הגיעי הביתה לפנות ערב, נוחי כשעה, וצאי מן הבית לפני שתצטרכי להגיש ארוחת-ערב, חיזרי מאוחר בלילה, רצוי שתהיי עייפה וסחוטת. למחרת - התעוררי בשעה 10.00, בשעה 12.00, אחרי כוס-קפה וטלפונים בלתי-מוסקים (כך שאין לך זמן אפילו לשוחח עם בעלך), ולפני שהילדים חוזרים מבית-הספר - צאי לסיידורים, חיזרי לפנות ערב, נוחי כשעה, וצאי מן הבית לפני... וחוזר חלילה.

● כאשר הבעל מתלונן - עני לו שתפקידך הוא לארגן, כך שהכל יהיה בסדר. אין זו חובתך לבצע הכל כמו ידיך, קווי הבעל יהיה די חכם כדי להבין שהסדר זה יכול לפעול גם לגבי יתר התפקידיך. אז יקח לך עוזרת גם לחיי הגוף והנפש.

● סעי לחול כל שלושה חודשים, ומוצאי שם כ-2000 דולר בכל נסיעה. נסיעה זאת תקטין עוד יותר את זמן הימצאך בבית, ארגני גם את התקציב המימשפחתי כך, שתוצאי 110% ממה שאת ובעלך משתכרים ביחד. זה יוסיף לחץ כלכלי לעניין.

● כאשר תלונות הבעל יגברו - הבטיחי לו באותות ובמופתים להגדיל את חלקו כך על-ידי הקדשת יותר זמן ותשומת-לב גם לו. הפרי הבטחה זו תוך 24 שעות, לנגד עיניו הנדהמות.

● כאשר תצליח תוכניתך, והבעל כבר מצא לך מחליפה - אל תשקטי עדיין.

הגולם עוד נמצא בבית. כאשר תיווכחי ששום דבר אינו מוציא אותו מן הבית - העמיסי את הסמרטוטים שקנית על לו מכונתו האהובה. גרמי למכונת גס קצת נוק בהזדמנות זו, וזירקי אותה מן הבית.

● טלפני למחליפה, בשרי לה שהמטורף בדרך, ושהיא יכולה לשמור את המופרע וחולה-הרוח לעצמה.

פרק ב': איך למנוע כל אפשרות שהבעל יחזור הביתה:

● אחרי שהצלחת במשימתך, ועתה את אשה חופשית ומשוחררת, ואינך חייבת דוח לאף-אחד, וכל המחזורים הנסתרים יצאו מן המחותרת והחלו לשלוח פרחים - עליך להבטיח שמצב זה יישמר. התחילי בהשמעת הבעל, במקום עבודתו, אצל חבריו, קרוביך, קרוביך וכו'.

● הביאי לידיעת הרופא המטפל בו, שמצבו הנפשי מעורר, והוא מהווה סכנה במקום-עבודתו, ושכדאי, לכן, להפסיקה. (זה אולי יפגע גם בך, כלכלית, אולם העיקר הוא לגרום נזק בכל מחיר).

● דאגי לצאת מיד לחוץ-לארץ למסע-תענוגות. הימנשי עם מ שתוכלי להציגם כמחזורים, ובלי איתם שבועיים בבית-מלון, קחי לעצמך חדר נוסף, נגד עין הרע, כדי שלא להפסיד את מזונותיך, חלילה, דאגי, אבל, להתמרח' על מחזרייך לעיני כולם, כך ששמועות בעניין יגיעו לבעלך.

● הזמיני לביתך ידידים לקפה של בוקר, שיכנסו הביתה בשעה 7.00 בבוקר (ממתי את קמה בשעות כאלה?). שילכו בשעה 11.00, כדאי שאת מכונתים יסתירו ברחוב צדדי, זה מגדיל את האפקט. הזמיני גם ידידים לשעות-הלילה, והחזיקי אותם עד שעה 05.00 בבוקר (השאירי לך שעותיים מנוחה בין ידידי-הלילה לידידי-בבוקר).

● עלולה להתעורר אצלך בעיה: הבעל ימצא לו אשה טובה, ואת לא

בעיניו, כתב לה: "ולגבי הקירקוע - אני אטום כאל-על, כצוות, אולי בעתיד, או בכרטיסי-היחס, את - לא. את מקורקעת!".

אולם משהסתבר לאילנה כי אין לה כרטיסי-יחסים, שלחה לה חברתה כרטיס על חשבונה. האב קיבל כרטיס-הנחה מבנו, עובד אל-על, ואילו הבן אמר היה לטום כרטיס שהבטיח לו אביו. אילנה חששה שהבעל יעכב את היציאה. היא שלחה את עורכת-הדין שלה, עטרה הילל, שתבדוק מרי בוקר ככל בת-המישפט האפשריים אם אכן הוצא צרעיוכו.

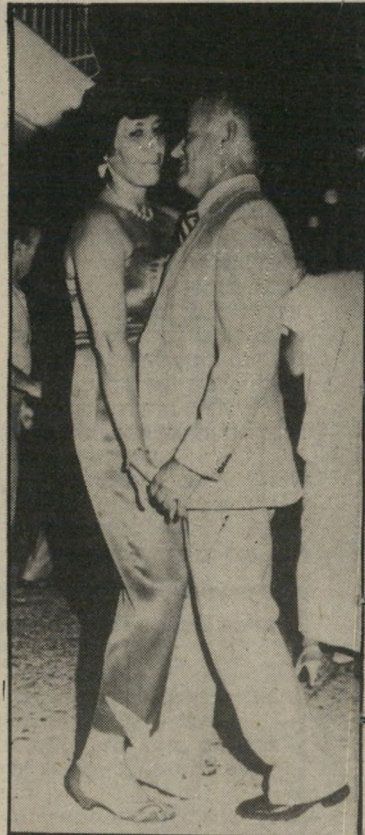
בבוקר של ה-21 גילתה עורכת-הדין שאכן הוצא צו כזה בבית-הדין הרבני בתל-אביב. התחיל מירוץ קרחתני נגד הזמן. אחרי שאילנה הודיעה לרבנות שהיא מסכימה לאבד את ביתה אם לא תחזור ארצה עד חודש אפריל, קיבלה את ההיתר לטום, בעלה לא ידע זאת. ערב הטיסה הגיע נדב לביתה של אילנה, כשחיוך של ניצחון על פניו. הוא הגיש לה חגיגת את צרעיוכו, ומסר כרטיס לבנו. אילנה לא גילתה לו שהיא כבר השיגה צו המתיר לה לטום. מכיוון שאילנה אינה ידועה כשחקנית וכנכנית, היה ררוש לה מאמץ גדול של התאפקות.

עמידת ימים

אילנה ונדב נשואים זה 27 שנים. הם הכירו זה את זה בכריכת השחיה של מחנה תל-נוף, כשעמדה עמידת-ידיים על קרשה-פיצה. הוא חיור אחריה במשך שנה, שבוע אחרי ההיכרות כבר הציע לה נישואין.

כאשר הכיר אותה היה סגן מדרין-טיסה וטייסקרב.

כיום יש לווג ארבעה ילדים: בן שהוא טייס, בת נשואה שהיא אם לתאומות, בן המשרת גם הוא ובן שהוא תלמיד. הם גרים

נדב ואילנה רוקדים מעידה או מהלומה?

ברמת-השרון בוילה על שטח של יותר מרונם, בתוספת בריכת-שחיה, כלבים וכל הדרוש לווג מצליח בשכיבה זו. הכל התנהל על מימנוחות, עד לפני שלוש שנים. נדב התחיל להתנהג בצורה מורה. אחרי שעורר אותה לצי בוד כמארגנת-תצוגות, התחיל לבוא אליה בטענות על שהיא עובדת, אילנה ערכה כירור שקט וגילתה שמאחורי העניין עומדת, כרגיל, אשה אחת! שימעונה קרפ, אלמנה של מכונאי באל-על שפטר, ממחלה ממארת. היא קיבלה עבודה כאל-על.

חצי הרכוש

הבעיות המעשיות התחילו רק בחודש שעבר, יומיים לפני הטיסה. באותו הזמן לקח לו נדב את אחד מעורכי-הדין הממולחים בענייני-גירור שין - עורך-הדין בן-ציון סמובה.

לפני שנה וחצי עזב נדב את הבית ועבר לגור עם האלמנה ברידה שכורה בתפתח-תקוה. לפני שנתיים וחצי הגיע עם אשתו להסכם בענייני-רמון. לפני שנה הפסיקה האשה לדבר איתו.

לפתע הודיע נדב כי הוא חוזר הביתה. בערב נעלמה רלת חדרה-השינה. נעלמו גם תמונות. זאת היתה רק ההתחלה. כשהתהא אילנה בדרום-אפריקה, קיבלה שיחות טלפוניות היסטוריות מבנייה-המשפחה. הבן-החיייל קיבל מיכתב שבו נתבע לעזוב את הבית תוך 10 ימים. האב הודיע לשני הילדים הגדולים שאסור להם להיכנס לבית. הוא פיטר את העוזרת, שעבדה אצלם במשך השע שנים. מהבית הוצאו סרוויסים, סכום וחפצים אחרים, ובעיקר: נעלם כל אוסף-השמלות, המשמשות לאילנה כי רגמים לתצוגות.

תפרגני לו. אם זה יקרה - עלייך לחזר אחריו, לפתות אותו, ואם ימול במח - דווחי על-כך מייד לחברותיך, ולחברתו. אולי גם היא לא תרצה בו עוד. ● העבירי את עורכת-הדין המשותמת שלכם לצידיך. תני לגולם לשלם מחצית משכר-הטירחה, והיא תדאג רק לך. רצוי גם שהיא תהיה מרגיזה במיוחד, וגם שקרנית. ואז, תגיעי אולי לאיזה הסכם עם הבעל - היא תטרפד אותו, וגם תוסיף שמן למדורה. ● העלילי על בעלך עלילות, שאין להן בסיס במציאות. כמו, למשל, שגנב את תכשיטייך. בשלי הקלטות וזייפי עדויות והגישו נגדו תלונת-שקר במישרה. שיפתחו לו תיק במישרה. מה יש, למה לא! ● נצלי כל אירוע כדי להעכיר את היחסים: הרחיקי את בעלך מימי-הולדת של הילדים, חגים, חתונות, ואפילו הלוויות. אל תתני בשום אופן לשלם לגבור על הרוע: מה שנראה הגיוני, אבל עלול להתפרש במעשה טוב - אל תעשי אותו בשום אופן. ● השתמשי בכל הסובבים אותך לצרכיך: אביך, אביו של בעלך, ילדייך, הסייתי את כולם נגד בעלך. אל תתני להם לקיים עימו קשר. אולי דרכם הוא ינסה לחזור הביתה. חסמי לו את כל הדרכים. טרפדי כל נסיון להתקרבות ולהידברות.

סיכום:

אם תעשי את כל האמור לעיל, הצלחתך מובטחת. תוכלי לבלות את השנים שגורתו לך בקשק ובשלווה. אף אחד ושום דבר לא יפריע לך. היות ובזמנו גם התחרות על הגברים הולכת וקשה (מי צריך תרנגולת זקנה, כשיש די פגיגות צעירות?) גם בנושא הזה תשתרר דממה. ואז יהיה לך הרבה זמן לעשות חשבון-נפש, אם באמת ובתמים רצית להצליח במשימת הדרס של חיי-הנישואין, או פשוט עשית כמעט את כל הטעויות האפשריות.

השבוע, כשחזרה אילנה הביתה, גילתה שבעלה הוציא את הכלים מן המכונת שלה, כדי שלא תוכל להשתמש בה.

ביום השישי הגיעו הרברים לידי שיא. נדב הציע לה להתגרש, בתנאי שחצי הבית יישאר בידי.

מכה במצח

אילנה הודיעה שאינה מוכנה אלכך. ואז אמר, לדבריה: "אני אראה לך איך אני מגרש אותך מהבית!"

נדב מרגלית נטל לידי מפתח שורדי ופסע לעבר חדרה-אמבטיה, כי נראה כדי לשבור את הברזים.

אילנה רצה אחריו, הוציאה מידי את המכשיר. כעבור דקות הופיע, כשביריו פטיש, או התחילה ההתכתשות. בסופה היה ראשו של נדב חבול במצח. לריכרי אילנה, הוא מעד. גירסתו היתה אחרת. "אני הולך להתלונן במישרה שהיית אותי" הכריז. זאת היתה הסצינה האחרונה במחזה, לפי שעה. ההמשך, כנראה, יבוא.